

Zakończenie obrad Konferencji Warszawskiej

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW 1 KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 113 (3547) ROK XI ŁÓDŹ, PONIEDZIAŁEK, 16 MAJA 1955 ROKU CENA 15 GR

Austria znów krajem suwerennym

Wczoraj w Wiedniu podpisano AUSTRIACKI TRAKTAT PAŃSTWOWY

Dnia 15 bm. o godz. 11.30 czasu środkowo-europejskiego odbyło się w Wiedniu w Sali Marmurowej pałacu Belvedere uroczyste podpisanie przez przedstawicieli ZSRR, USA, Anglii i Francji oraz przez przedstawicieli Republiki Austriackiej austriackiego traktatu państwowego, przewidującego przywrócenie praw Austrii i uznanie jej jako państwa niezawisłego i demokratycznego.

W imieniu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich traktat podpisał: minister Spraw Zagranicznych W. M. Molotow i, ambasador w Wiedniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii — minister Spraw Zagranicznych H. Macmillan i ambasador Wielkiej Brytanii w Austrii D. Wallinger, w imieniu Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej — sekretarz stanu J. F. Dulles i ambasador Stanów Zjednoczonych w Austrii N. Thompson, w imieniu Republiki Francuskiej — minister Spraw Zagranicznych A. Pinay i chargé d'affaires R. Laouette, w imieniu Republiki Austriackiej — minister Spraw Zagranicznych L. Figl.

Przy podpisywaniu traktatu obecni byli wszyscy członkowie delegacji czterech mocarstw oraz Republiki Austriackiej, którzy brali udział w konferencji zwolnionej dla podpisania traktatu państwowego z Austrią. Obecni byli również: w Austrii N. Thompson, w imieniu Republiki Francuskiej — minister Spraw Zagranicznych A. Pinay i chargé d'affaires R. Laouette, w imieniu Republiki Austriackiej — minister Spraw Zagranicznych L. Figl.

(Dalszy ciąg na str. 2)

- Podpisanie układu o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej
- Utworzenie zjednoczonego dowództwa

KOMUNIKAT KOŃCOWY

NA ZDJĘCIU: układ podpisuje przewodniczący Rady Ministrów ZSRR, Nikołaj Bułganin.

Przy udziale 200 tys. warszawian

Spotkanie ludu stolicy z uczestnikami Konferencji Warszawskiej

Około 200 tys. mieszkańców stolicy wzięło udział w wiecu, który odbył się 14 bm. z okazji zakończenia Konferencji Warszawskiej państw europejskich w sprawie zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w Europie.

Na ZDJĘCIU: przewodniczący Rady Ministrów ZSRR N. A. Bułganin i I sekretarz KC PZPR Bolesław Bierut pozdrawiają uczestników manifestacji.

Zrywając się huragan oklasków, okrzyków i owacji, gdy o godz. 15 na trybunie wstępują uczestnicy rządowych delegacji zagranicznych na Konferencję Warszawską oraz pierwszy sekretarz KC PZPR — Bolesław Bierut z członkami Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rady Państwa z przewodniczącym Rady Państwa Aleksandrem Zawadzkim na czele, członkowie Rady Ministrów, przewodniczącym delegacji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na Konferencję Warszawską — Józefem Cyrankiewiczem i z Marszałkiem Polskiej Konstytucyjnej Republiki Ludowej Stanisławem Kossakowskim.

Rezolucja podjęta na wiecu w stolicy

Przedstawiciele ludu Warszawy zebrani na wiecu w dniu 14 maja wzięli gorąco i z całego serca udział w konferencji państw europejskich w sprawie zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w Europie. Przedstawiciele 8 państw podpisali dziś dokumenty, które wyrażają niezłomną wolę ożywiania wszystkich państw oraz wszystkich narodów zagrożonych przez agresywne siły imperializmu.

Układ o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej oraz uchwały w sprawie utworzenia wspólnego dowództwa naszych sił zbrojnych wyrażają niezłomną wolę ożywiania wszystkich państw i umocnienia pokoju.

Uchwały Konferencji Warszawskiej potwierdzają równocześnie nieustraszone dążenie wszystkich państw do stworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego. Towarzyszą temu konkretne propozycje Związku Radzieckiego, zmierzające do podjęcia — wspólnie z innymi państwami — skutecznego kroku w celu powszechnej redukcji zbrojeń i zapewnienia bezpieczeństwa atomowego, wodorowego i innych rodzajów broni masowej zagłady.

Propozycje te korzystają z pełnego poparcia wszystkich państw obozu pokoju i socjalizmu i podchwyczone zostały przez setki milionów prostych ludzi na całym świecie.

Wielkie uchwale konferencji rozdzieliły się z naszą umiłowaną stolicą do wszystkich krajów świata, umacniając wszędzie wolę pokrzywania planów agresorów, umacniając nadzieję wśród wszystkich ludzi opanowanych pokojem.

Lud Warszawy wraz z wszystkim naszym drogiem gościom — uczestnikami Konferencji Warszawskiej, gorąco wdzięczność za ich owocną pracę dla dobra pokoju.

Lud Warszawy i cały naród polski uczyni wszystko, by nasz wkład w dzieło umocnienia pokoju i bezpieczeństwa był jak najlichnym.

W Warszawie w dniach od 11 do 14 maja 1955 roku odbyła się druga konferencja państw europejskich w sprawie zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w Europie z udziałem Ludowej Republiki Albanii, Ludowej Republiki Bułgarii, Węgierskiej Republiki Ludowej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Rumuńskiej Republiki Ludowej, Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Republiki Czechosłowackiej.

W Konferencji Warszawskiej uczestniczyli następujący przedstawiciele wymienionych państw:

Z RAMIENIA LUDOWEJ REPUBLIKI ALBANI — przewodniczący Rady Ministrów MEHMET SHEHU (szef delegacji), pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów i minister obrony narodowej Ludowej Republiki Albanii, generał-porucznik BEQIR BALLUKU, minister spraw zagranicznych Ludowej Republiki Albanii BEHAR SHYLLA;

Z RAMIENIA LUDOWEJ REPUBLIKI BULGARII — przewodniczący Rady Ministrów Ludowej Republiki Bułgarii WYKO CZERWENKOW (szef delegacji), minister obrony narodowej Ludowej Republiki Bułgarii, generał armii PIOTR PAN-CZEWSKI, minister spraw zagranicznych Ludowej Republiki Bułgarii MINCZO NEICZEW;

Z RAMIENIA WĘGERSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ — przewodniczący Rady Ministrów Węgierskiej Republiki Ludowej ANDRAS HEGEDUS (szef delegacji), minister obrony narodowej Węgierskiej Republiki Ludowej, generał-porucznik ISTVAN BATA, minister spraw zagranicznych Węgierskiej Republiki Ludowej JANOS BOLDOGCI, pierwszy zastępca ministra spraw zagranicznych Węgierskiej Republiki Ludowej ENDRE SIK, ambasador nadzwyczajny i pełnomocny Węgierskiej Republiki Ludowej LAJOS DRABOS;

Z RAMIENIA NIEMIECKIEJ REPUBLIKI DEMOKRATYCZNEJ — premier Niemieckiej Republiki Demokratycznej OTTO GROTEWOHL (szef delegacji), wicepremier Niemieckiej Republiki Demokratycznej WALTER ULBRICHT, wicepremier i minister spraw wewnętrznych Niemieckiej Republiki Demokratycznej WILLI STOPH, wicepremier i minister spraw zagranicznych Niemieckiej Republiki Demokratycznej DR LOTHAR BOLZ, wicepremier Niemieckiej Republiki Demokratycznej OTTO NUSCHKE, wicepremier Niemieckiej Republiki Demokratycznej DR HANS LOCH, minister rolnictwa Niemieckiej Republiki Demokratycznej HANS REICHEL, wiceminister spraw wewnętrznych Niemieckiej Republiki Demokratycznej, generał — porucznik HEINZ HOFMANN, ambasador nadzwyczajny i pełnomocny Niemieckiej Republiki Demokratycznej w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej STEFAN HEYTMANN;

Z RAMIENIA POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ — przewodniczący Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej JOZEF CYRANKIEWICZ (szef delegacji), wiceprezes Rady Ministrów i minister obrony narodowej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Marszałek Polski KONSTANTY ROKOSSOWSKI, minister spraw zagranicznych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej STANISŁAW SKRZESZEW;

Federacyjna Ludowa Republika Jugosławii: prezydent Rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i rząd Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii, oświadczenie obopólnym pragnieniem dalszego pogłębienia stosunków między oboma krajami i utrwalenia pokoju, porozumiały się w sprawie spotkania ich przedstawicieli na najwyższym szczeblu i w tym celu wyznaczyli następujące delegacje: Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich: członek Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i pierwszy sekretarz KC KPZR N. S. Chruszczow (szef delegacji), przewodniczący Rady Ministrów ZSRR N. A. Bułganin, pierwszy zastępca przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych Rady Narodowej członkowie KC KPZR i redaktor naczelny dziennika „Prawda” D. T. Szepilow, pierwszy zastępca ministra spraw zagranicznych ZSRR A. A. Gromyko i zastępca ministra handlu zagranicznym ZSRR P. N. Kurnycki;

Federacyjna Ludowa Republika Jugosławii: prezydent

Uroczysty akt

podpisania układu

Dnia 14 maja 1955 r. o godz. 10 w gmachu Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej odbyło się podpisanie układu o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej między Ludową Republiką Albanii, Ludową Republiką Bułgarii, Węgierską Republiką Ludową, Niemiecką Republiką Demokratyczną, Polską Rzeczypospolitą Ludową, Rumuńską Republiką Ludową, Związkiem Socjalistycznym Republik Radzieckich i Republiką Czechosłowacką.

Układ podpisał: z upoważnienia Prezydium Zgromadzenia Ludowego Ludowej Republiki Albanii — M. SHEHU,

z upoważnienia Prezydium Zgromadzenia Ludowego Ludowej Republiki Bułgarii — W. CZERWENKOW,

z upoważnienia Prezydium Węgierskiej Republiki Ludowej — A. HEGEDUS,

z upoważnienia prezydenta Niemieckiej Republiki Demokratycznej — O. GROTEWOHL,

z upoważnienia Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego Rumuńskiej Republiki Ludowej — G. GHEORGHIU DEJ,

z upoważnienia Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich — N. BUŁGANIN,

z upoważnienia prezydenta Republiki Czechosłowackiej — V. SIROKY.

Przy podpisywaniu układu zabrał głos przewodniczący delegacji Niemieckiej Repu-

bliki Demokratycznej OTTO GROTEWOHL, składając następującą deklarację w imieniu rządu NRD:

Z uwagi na to, że celem układu jest zapewnienie pokoju i bezpieczeństwa w Europie, rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej widzi w nim poważną pomoc dla narodu niemieckiego w jego dążeniu do pokojowego i demokratycznego zjednoczenia Niemiec. Niemiecka Republika Demokratyczna nadal uważa, że zjednoczenie Niemcy nie będą związane zobowiązaniami zaczerpniętymi przez jedną lub drugą część Niemiec na podstawie jakiegokolwiek wojskowo-politycznych układów i porozumień, zawartych przed zjednoczeniem Niemiec.

Powysza deklaracja rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej spotkała się z cał-

(Dalszy ciąg na str. 2)

Delegacja rządowa ZSRR opuściła Polskę

15 bm. opuściła Warszawę, udając się w drogę powrotną do Moskwy, delegacja Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich na Konferencję Warszawską państw europejskich w sprawie zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w Europie.

Przemówienie pożegnalne tow. B. Bieruta na lotnisku Okęcie — patrz str. 2.

Na lotnisku Okęcie odjeżdżających żegnał członek Biura Politycznego KC PZPR: I sekretarz KC PZPR, Bolesław Bierut, przewodniczący Rady Państwa PRL, Aleksander Zawadzki, prezes Rady Ministrów, Józef Cyrankiewicz, I zastępca prezesa Rady Ministrów, Zenon Nowak, wiceprezes Rady Ministrów, minister Obrony Narodowej Marszałek Polski, Konstanty Rokossowski, sekretarz KC PZPR, Edward Ochab i Franciszek Mazur, wiceprezisi Rady Ministrów Jakub Berman i Franciszek Jóźwiak-Witold.

Na lotnisko licznie przybyli poczty sztandarowe warszawskich organizacji partyjnych i społecznych oraz delegacje z wielu zakładów pracy stolicy.

Delegację żegnał ambasador nadzwyczajny i pełnomocny ZSRR w Polsce, Pantelejmon Ponomarenow wraz z członkami ambasady.

Po przybyciu delegacji Związku Radzieckiego na lotnisko, orkiestra odegrała hymny narodowe ZSRR i Polski. Kompania honorowa Wojska Polskiego oddała honory wojskowe. Lotnisko udekorowane było barwami narodowymi ZSRR i Polski.

Przewodniczącą delegacji ZSRR, przewodniczącą Rady Ministrów ZSRR, Nikołaj Bułganin, wygłosił następujące przemówienie:

TOWARZYSZE!

W imieniu delegacji Związku Radzieckiego, opuszczającej stolicę Polski, pragnę serdecznie podziękować rządowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej za gorące przyjęcie i gościnność, z jakimi spotkaliśmy się tutaj podczas pobytu w Warszawie.

Atmosfera przyjaźni, całkowite zrozumienie i jedynolinitość, które charakteryzowały pracę naszą na Konferencji Warszawskiej, sprawiły, że w krótkim czasie zostały rozstrzygnięte i rozstrzygnięte zagadnienia o wielkiej doniosłości.

W wyniku spotkania przedstawicieli państw europejskich podpisano wspólny układ o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej, jak również powzięto decyzję o stworzeniu zjednoczonego dowództwa.

Podjęcie tych kroków było niezbędne z uwagi na zmiany w sytuacji międzynarodowej i zwiększone niebezpieczeństwo nowej wojny. Układ podpisany w Warszawie stanowi odpowiedź naszych krajów na zagrożenie militarnym niebezpieczeństwem.

Konferencja Warszawska stworzyła trwały podstawę do wspólnego działania państw europejskich przeciwko ewentualnemu agresorowi. Układ podpisany w Warszawie stanowi nie tylko jednoznaczne umocnienie braterskiej przyjaźni między krajami demokracji ludowej, ale i do rozwinięcia jeszcze ściślej i bardziej wszechstronnej współpracy między nimi.

Niech więc Polska Rzeczypospolita Ludowa i cały lud polski przyczyni się do umocnienia i umocnienia siły braterskiej przyjaźni wszystkich krajów obozu socjalistycznej demokracji.

Następnie I sekretarz KC PZPR, Bolesław Bierut, wygłosił przemówienie, przyjęte przez zebranych wielokrotnie gorącymi owacjami i oklaskami.

N. S. Chruszczow i N. A. Bułganin wyjadą do Belgradu na spotkanie z Tito i Kardelem

14 bm. dzienniki centralne opublikowały następujący komunikat:

Rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i rząd Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii, oświadczenie obopólnym pragnieniem dalszego pogłębienia stosunków między oboma krajami i utrwalenia pokoju, porozumiały się w sprawie spotkania ich przedstawicieli na najwyższym szczeblu i w tym celu wyznaczyli następujące delegacje: Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich: członek Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i pierwszy sekretarz KC KPZR N. S. Chruszczow (szef delegacji), przewodniczący Rady Ministrów ZSRR N. A. Bułganin, pierwszy zastępca przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych Rady Narodowej członkowie KC KPZR i redaktor naczelny dziennika „Prawda” D. T. Szepilow, pierwszy zastępca ministra spraw zagranicznych ZSRR A. A. Gromyko i zastępca ministra handlu zagranicznym ZSRR P. N. Kurnycki;

Federacyjna Ludowa Republika Jugosławii: prezydent

Dni Oświaty, Książki i Prasy rozpoczęte Centralna akademika ku czci Adama Mickiewicza

Wczoraj w sali Filharmonii Łódzkiej odbyła się centralna akademika ku czci Adama Mickiewicza, inaugurująca w naszym mieście coroczne Dni Oświaty, Książki i Prasy.

W prezydium akademii zasiadli: przewodniczący Prezydium Rady Narodowej m. Łódzi tow. Geraga oraz przedstawiciele partii i organizacji masowych.

Otwarcia uroczystości dokonał tow. Geraga, następnie przemówienie o konieczności oświaty i książki, wygłosił kierownik Wydziału Oświaty Rady Narodowej m. Łódzi, tow. Szymczakiewicz, a referat o mawiający życie i działalność Adama Mickiewicza — Jerzy Wyszomirski.

Po części oficjalnej odbyła się bogata część artystyczna, w której wzięli udział artyści łódzkiej teatru i Opery oraz orkiestra Filharmonii, którą dyrygował Witold Krzemien-ski.

WYŚCIG POKOJU

Defensywna jazda czołowych kolarzy Wyścigu

Belg VAN DEN DAELE pierwszy XI etapu na mecie

Schur wjedzie dziś na stadion Włókniarza w żółtej koszulce

— czytaj na str. 4.

Witamy uczestników VIII Wyścigu Pokoju

Wartościowych na giełdzie paryskiej

W ciągu kilku ostatnich tygodni zaszaleła giełda paryska zaznaczyła się na giełdzie paryskiej ogólny spadek papierów wartościowych. Spadek ten, krążący w znacznej części frakcji kół finansowych jak „krach”, wywołał duże zaniepokojenie wśród właścicieli papierów wartościowych.

U K Ł A D o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej między

Ludową Republiką Albanii, Ludową Republiką Bułgarii, Węgierską Republiką Ludową, Niemiecką Republiką Demokratyczną, Polską Rzeczpospolitą Ludową, Rumuńską Republiką Ludową, Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich i Republiką Czechosłowacką

Układający się strony, potwierdzając ponownie swoje dążenie do stworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, opartego na udziale w nim wszystkich państw europejskich, niezależnie od ich ustroju społecznego i państwowego, co pozwoliłoby połączyć ich wysiłki w interesie zabezpieczenia pokoju w Europie.

uwzględniając jednocześnie sytuację, jaka powstała w Europie, w wyniku ratyfikacji układów paryskich, przewidujących utworzenie nowego ugrupowania wojennego w postaci „unii zachodnio-europejskiej” z udziałem remilitaryzowanych Niemiec zachodnich i ich włączenie do bloku północnoatlantyckiego, co wzmacnia niebezpieczeństwo nowej wojny, i stwarza groźbę dla bezpieczeństwa narodowego państw milujących pokój,

w przekonaniu, że w tych warunkach milujące pokój państwa Europy powinny podjąć niezbędne kroki dla zapewnienia swego bezpieczeństwa i w interesie utrzymania pokoju w Europie, kierując się celami i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych,

w interesie dalszego zacieśnienia i rozwoju przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej, zgodnie z zasadami poszanowania niezawisłości i suwerenności państw, a także nieingerencji w ich sprawy wewnętrzne, postanowili zawrzeć niniejszy układ o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej i wyznaczili jako swych pełnomocników:

Prezydium Zgromadzenia Ludowej Republiki Albanii — Mehmeta Shehu, przewodniczącego Rady Ministrów Ludowej Republiki Albanii,

Prezydium Zgromadzenia Ludowej Republiki Bułgarii — Wylko Czerwenkowa, przewodniczącego Rady Ministrów Ludowej Republiki Bułgarii,

Prezydium Węgierskiej Republiki Ludowej — Andrasa Hegedusa, przewodniczącego Rady Ministrów Węgierskiej Republiki Ludowej,

Prezydent Niemieckiej Republiki Demokratycznej — Otto Grotewohla, premiera Niemieckiej Republiki Demokratycznej,

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Józefa Cyrankiewicza, prezesa Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego Rumuńskiej Republiki Ludowej — Gheorghe Gheorghiu Deja, przewodniczącego Rady Ministrów Rumuńskiej Republiki Ludowej,

Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich — Nikołaja Aleksandrowicza Bułganina, przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich,

Prezydent Republiki Czechosłowackiej — Vilema Siroky'ego, premiera Republiki Czechosłowackiej,

którzy po przedstawieniu swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

ARTYKUŁ 1

Układający się strony zobowiązują się, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych, powstrzymać się w swych stosunkach międzynarodowych od groźby użycia siły lub jej użycia i załatwiać swoje spory międzynarodowe przy pomocy pokojowych środków w taki sposób, aby międzynarodowy pokój i bezpieczeństwo nie zostały zagrożone.

ARTYKUŁ 2

Układający się strony oświadczają swoją gotowość uczestniczenia w duchu szczerzej współpracy we wszystkich poczynaniach międzynarodowych, zmierzających do zapewnienia międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, i będą w pełni poświęcać swe siły ugruntowaniu tych celów.

Układający się strony będą w związku z tym dążyć do przysięgi w porozumieniu z innymi państwami, które wyrażą chęć współpracy w tej dziedzinie, skutecznego środków w celu powszechnej redukcji zbrojeń i zakazu broni atomowej, wodorowej oraz innych rodzajów broni masowej zagłady.

ARTYKUŁ 3

Układający się strony będą konsultować się między sobą we wszystkich ważnych sprawach międzynarodowych, dotyczących ich wspólnych interesów, kierując się sprawą utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa.

Będą one niezwłocznie konsultować się między sobą dla zabezpieczenia wspólnej obrony i utrzymania pokoju i bezpieczeństwa w każdym przypadku, gdy — zdaniem którejś z nich — powstanie groźba zbrojnej napaści na jedno lub kilka państw — stron układu.

ARTYKUŁ 4

W przypadku napaści zbrojnej w Europie na jedno lub kilka państw — stron układu, dokonanej przez jakiegokolwiek państwo lub grupę państw, każde państwo — strona

układu, realizując prawo do samoobrony indywidualnej lub zbiorowej, zgodnie z artykułem 51 Karty Narodów Zjednoczonych, udzieli państwu lub państwom, na które dokonana została taka napad, natychmiastowej pomocy, indywidualnej i w porozumieniu z innymi państwami — stronami układu, wszelkimi środkami, jakie będzie uważała za niezbędne, włączając zastosowanie siły zbrojnej. Państwa — strony układu będą niezwłocznie konsultować się w sprawie wspólnych kroków, które należy podjąć w celu przywrócenia i utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa.

O krokach podjętych na podstawie niniejszego artykułu zawiadomiona będzie Rada Bezpieczeństwa zgodnie z postanowieniami Karty Narodów Zjednoczonych. Kroki te zostaną wstrzymane, gdy Rada Bezpieczeństwa podejmie środki niezbędne dla przywrócenia i utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa.

ARTYKUŁ 5

Układający się strony porozumiały się w sprawie utworzenia zjednoczonego dowództwa sił zbrojnych, które zostaną wydzielone, zgodnie z porozumieniem między układającymi się stronami, do dyspozycji tego dowództwa, działającego na podstawie wspólnie ustalonych zasad. Układający się strony podejmą również inne uzgodnione środki, niezbędne dla wzmocnienia ich obronności, w celu ochrony pokojowej pracy ich narodów, zabezpieczenia niepokalności ich granic i obszarów oraz zapewnienia obrony przed ewentualną agresją.

ARTYKUŁ 6

W celu przeprowadzenia przewidzianych niniejszym układem konsultacji między państwami — stronami układu i dla rozpatrzenia spraw powstających w związku z wykonaniem niniejszego układu, zostanie utworzony doradczy Komitet Polityczny, w którym każde państwo — strona układu będzie reprezentowane przez członka rządu lub innego specjalnie wyznaczonego przedstawiciela.

Komitet może tworzyć organy pomocnicze, jakie okażą się niezbędne.

ARTYKUŁ 7

Układający się strony zobowiązują się nie brać udziału w jakichkolwiek koalicjach lub sojuszach i nie zawierają żadnych porozumień, których celem pozostaje w sprzeczności z celami niniejszego układu.

Układający się strony oświadczają, że ich zobowiązania z tytułu będących w mocy układów międzynarodowych nie pozostają w sprzeczności z postanowieniami niniejszego układu.

ARTYKUŁ 8

Układający się strony oświadczają, że będą działać w duchu przyjaźni i współpracy, w celu dalszego rozwoju i wzmocnienia między nimi więzi ekonomicznych i kulturalnych, kierując się zasadami wzajemnego poszanowania ich niezawisłości i suwerenności oraz nieingerencji w ich sprawy wewnętrzne.

ARTYKUŁ 9

Układ niniejszy otwarty jest dla przystąpienia innych państw, bez względu na ich ustrój społeczny i państwowy, które wyrażą gotowość przyczyniania się, poprzez udział w niniejszym układzie, do połączenia wysiłku milujących pokój państw w celu zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa narodów. Takie przystąpienie wejdzie w życie za zgodą państw — stron układu po złożeniu na przechowanie rządowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dokumentu przystąpienia.

ARTYKUŁ 10

Układ niniejszy podlega ratyfikacji i dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone na przechowanie rządowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Układ wejdzie w życie w dniu złożenia na przechowanie ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego. Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej będzie informował inne państwa — strony układu o złożeniu na przechowanie każdego dokumentu ratyfikacyjnego.

ARTYKUŁ 11

Układ niniejszy pozostanie w mocy w ciągu dwudziestu lat. W stosunku do układających się stron, które na rok przed upływem tego okresu nie przekazały rządowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oświadczenia o wypowiedzeniu układu, pozostanie on w mocy na okres następnych dziesięciu lat.

W przypadku utworzenia w Europie systemu bezpieczeństwa zbiorowego i zawarcia w tym celu ogólnoeuropejskiego układu o bezpieczeństwie zbiorowym, do czego wytrwale dążyć będą układający się strony, układ niniejszy utraci swą moc z dniem wejścia w życie ogólnoeuropejskiego układu.

Sporządzono w Warszawie, dnia czternastego maja 1955 roku, w jednym egzemplarzu, w językach polskim, rosyjskim, czeskim i niemieckim, przy czym wszystkie teksty posiadają jednakową moc. Uwierzytelnione odpisy niniejszego układu będą przekazane przez rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wszystkim innym stronom układu.

Protokół o utworzeniu zjednoczonego dowództwa sił zbrojnych państw — stron układu o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej

Zgodnie z układem o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej między Ludową Republiką Albanii, Ludową Republiką Bułgarii, Węgierską Republiką Ludową, Niemiecką Republiką Demokratyczną, Polską Rzeczpospolitą Ludową, Rumuńską Republiką Ludową, Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich i Republiką Czechosłowacką, państwa — strony układu powzięły uchwałę w sprawie utworzenia zjednoczonego dowództwa sił zbrojnych.

Uchwała przewiduje, że zagadnienia ogólne, dotyczące umocnienia zdolności obronnej i organizacji zjednoczonych sił zbrojnych państw — stron układu, podlegają rozpatrzeniu przez doradczy komitet polityczny, który będzie podejmował odpowiednie decyzje.

Dowódca naczelnym zjednoczonych sił zbrojnych wydzielonych przez państwa, które podpisały układ, mianowany został marszałek Związku Radzieckiego I. S. Koniew.

Zastępcami dowódcy naczelnego zjednoczonych sił zbrojnych mianowani zostają ministrowie obrony lub inni szefowie wojsk państw — stron układu, którym powierza się dowództwo nad siłami zbrojnymi każdego z państw — stron układu, wydzielonymi jako część składowa zjednoczonych sił zbrojnych.

Sprawa udziału Niemieckiej Republiki Demokratycznej w przedsięwzięciach dotyczących sił zbrojnych zjednoczonego dowództwa rozpatrzona zostanie w terminie późniejszym.

Przy dowódcy naczelnym zjednoczonych sił zbrojnych tworzy się sztab zjednoczonych sił zbrojnych państw — stron układu, w którego skład wchodzi stali przedstawiciele sztabów generalnych państw — stron układu.

Siedziba sztabu jest Moskwa.

Rozmieszczenie zjednoczonych sił zbrojnych na obszarze państw — stron układu dokonywane będzie odpowiednio do potrzeb obrony wzajemnej na mocy porozumienia między tymi państwami.

W dniu 14 maja 1955 r. w gmachu Rady Państwa w Warszawie nastąpiło podpisanie układu o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej między uczestnikami Konferencji Warszawskiej państw europejskich w sprawie zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w Europie. NA ZDJĘCIU: układ podpisuje prezes Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Józef Cyrankiewicz.

Zwartość i wiara we własne siły — cechą Konferencji Warszawskiej Głosy prasy światowej

Dzienniki i agencje prasowe na całym świecie szeroko komentują przebieg Warszawskiej Konferencji państw europejskich w sprawie zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w Europie. Wszystkie komentary stwierdzają, że konferencja wywiera poważny wpływ na dalszy bieg wydarzeń międzynarodowych.

Związek Radziecki

Specjalni korespondenci „Izwestii” piszą z Warszawy: „Każdemu, kto śledzi obrady Warszawskiej Konferencji, rzuca się w oczy jej charakterystyczna cecha. Cecha ta — to zwartość i wiara we własne siły”.

W. Brytania

Wszystkie dzienniki londyńskie i wiele prowincjonalnych

z Warszawy. Korespondent ten pisze m. in.:

„Wygląda na to, że Polska odgrywa wybitną rolę w rozmowach i że niewątpliwie rolę taką będzie odgrywać w nowej organizacji”.

W innym artykule „Times” stwierdza:

„Nowy sojusz między krajami wschodniej Europy, obejmujący również Niemcy wschodnie, nie został przedstawiony jako przedsięwzięcie NATO i UE (unia zachodnio-europejska). Wręcz przeciwnie, Bułganin oznajmił, że to, co zostało utworzone, jest systemem bezpieczeństwa otwartym dla wszystkich, podczas gdy NATO nie przyjęło Związku Radzieckiego na swego członka. W gruncie rzeczy sojusz warszawski miałby być zaimprowizowanym przez Molotowa europejskim systemem bezpieczeństwa. Niemcy, socjaldemokraci i inni neutralni proponują utworzenie bardziej podobnego, ogólnie europejskiego systemu bezpieczeństwa”.

Stany Zjednoczone

Również prasa amerykańska zamieszcza szereg komentarzy o Konferencji Warszawskiej. W komentarzach tych zastanawia się nad wpływem Konferencji Warszawskiej na rokowania między wielkimi mocarstwami. Specjalną uwagę amerykańscy sprawozdawcy zwracają na problem zjednoczonego dowództwa sił zbrojnych 8 państw. Dzienniki „New York Times” i „New York Herald Tribune” najwyraźniej nie mogą ukryć niezadowolenia i zdenerwowania z powodu Konferencji Warszawskiej. „New York Times” pisze, że: „Stworzone zostały nowe możliwości wzmocnienia... sił zbrojnych krajów Europy wschodniej”.

W Sali Kolumnowej

Co chwila przed gmachem Rady Państwa zatrzymują się samochody. Wyjeżdżają z nich dziennikarze i obserwatorzy zagraniczni. Już na kilkanaście minut przed godziną 10 Sala Kolumnowa tonie w powodzi reflektorów. Stychają trzaski kamer filmowych i widać błysk lamp. Operatorzy filmowi i fotoreporterzy utrwalają na kliszach stylowy stół, przy którym za chwilę składają będą podpisy przewodniczący delegacji rządowych ośmiu krajów. Sprawozdawcy radiowi z mikrofonami niewiele większymi od papierosów w ręce, przekazują na gorąco w świat swoje wrażenia. Nagle poruszenie. Dziennikarze i obserwatorzy zagraniczni ustawiają się w długie szeregi. Na salę wchodzi delegacja rządowa. Znowu błysk lamp i charakterystyczny terkot aparatów filmowych. Na środku sali delegację radziecką witają i sekretarz KC PZPR tow. Bolesław Bierut i przewodniczący Rady Państwa, tow. Aleksander Zawadzki. Delegacja grupuje się wokół stołu. Przewodniczący Rady Ministrów Ludowej Republiki Albanii Mehmet Shehu pierwszy składa podpis pod historycznym dokumentem. Zalega uroczysta cisza. Kolejno podchodzi do stołu przewodniczący delegacji.

Godzina 10.15. Pod układową o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej, widniejącą już podpisami przedstawicieli ośmiu krajów europejskich. Do mikrofonu zbliża się premier rządu NRD — Otto Grotewohl: „uwagi na to, że celem układu jest zapewnienie pokoju...”. Słowa premiera tłumaczone są natychmiast na języki: rosyjski, angielski, francuski. Dziennikarze robią notatki. Zaraz połączą się z Pekinem, Moskwą, New Yorkiem, zaraz miliony ludzi na całym świecie poznają treść doniosłego oświadczenia.

Zebrał się wysłuchujący. Kolejno oświadczeń wicepremiera rządu Chin Ludowych Peng Teh-hua i premiera Cyprankiewicza. „Narod polski — mówi premier Cyprankiewicz — jest dumny, że Warszawa, nasza stolica, przez historyczny barbański traktat, nie tylko zniszczona stała się miejscem, gdzie rozdzielił się układ o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej, wykukający nowe formy współpracy różnych i wolnych narodów...”.

„Proszę Was bardzo, Szanowni Delegaci, abyście zechcieli przekazać od narodów polskiego najserdeczniejsze życzenia dla bratnich nam narodów. Konferencję ogłaszam za zamkniętą”.

W.

Przemówienie końcowe Józefa Cyrankiewicza

Droży Towarzysze Delegaci!

Złożeniem podpisu pod historycznym układem o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej oraz pod protokołem w sprawie zjednoczonego dowództwa zakończyliśmy zadania, które stały przed Warszawską Konferencją państw europejskich w sprawie zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w Europie. Stworzyliśmy sprawną system współpracy i wzajemnej pomocy

wojny, równych i zaprzeczonych narodów. System ten, wzmacniając nasze dotychczasowe układy dwustronne, stanowi wyraz ściślego zespolenia wysiłków pokój milujących narodów w obronie Europy zagrożonej przez militarny nacisk niemiecki w Niemczech zachodnich. Zawarcie układu o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej zakłada niewzruszony fundament wspólnego naszego działania w celu zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w Europie. Zawierając historyczny układ, nie utworzyliśmy zamkniętego bloku, skierowanego przeciwko jakemukolwiek państwu lub grupie państw. Nasz układ jest otwarty dla wszystkich państw, bez względu na ich ustrój społeczny i polityczny.

Byliśmy i nadal jesteśmy przeciwnikami dzielenia Europy na wrogie obozy. Jesteśmy przekonani, że jedynie droga bezpieczeństwa zbiorowego jest słuszną drogą do zapewnienia pokoju wspólnym wysiłkiem zainteresowanych państw. Konferencja Warszawska utorowała nam drogę konsekwentnej polityce bezpieczeństwa zbiorowego, do

stepnej dla wszystkich państw europejskich. Celem naszego układu jest pokój, który chcemy w sposób niezawodny zapewnić. Obrady Konferencji Warszawskiej wykazały, że żaden z naszych krajów nie będzie szczędził wysiłków, by przyczynić się do utrwalenia pokoju. Równocześnie jednak zapewniamy sobie wszystkie środki, by każda próba agresji okrzyknąć. Nasze państwa stworzyły i Konferencja Warszawskiej nowe formy politycznej i wojskowej koordynacji, by jak najsukcesyjniej zapewnić naszym narodom bezpieczeństwo, a Europie — pokój.

Wstępne powodzenia hitleryzmu polegały na tym, że brakowało w Europie skoordynowanej akcji; że mógł on po

końcu łamać niepodległość pojedynczych narodów przy milczeniu, bezczynności, a często nawet przy poparciu innych państw. Układ Warszawski sprawia, że historia tego okresu nigdy więcej się nie powtórzy, że atak nigdy więcej nie zostanie nas osamotnionych.

Ogromnego znaczenia dla układu nabiera fakt, że jest w nim reprezentowany potężny Związek Radziecki, który już kilkakrotnie zadał klęskę siłom agresji i wstępczości i którego orędowni, strategii, bohaterów i konsekwentnej polityce służącej sprawie wolności i postępu narody nasze zawiązującą swą wolność i niepodległość.

W naszej walce przeciwko niebezpieczeństwu nowej agresji nabiera ogromnego znaczenia fakt, że w konferencji naszej bierze udział

charakterystyczny obserwator przedstawił Chińskiej Republikę Ludową, która w pełni popiera i solidaryzuje się z celami i zasadami zawartych tu porozumień.

Potężny oboz państw pokojowych, liczący dziś 900 milionów ludzi, rozciągający się od Łaby po Ocean Spokojny, przeniknięty jest na wskroś wolą pokoju.

Naród polski, który tyle ucierpiał na skutek agresji hitlerowskiej i zdaje sobie sprawę, do czego zmierzają odwrotności w Bonn, w pełni docenia historyczne znaczenie układu. Układ Warszawski wzmacnia nasze możliwości obronne, utrwala nasze poczucie bezpieczeństwa. Układ Warszawski sprawia, że na straży niepodległości i suwerenności wszyst-

kich naszych krajów stoi potężny oboz pokoju ze Związkiem Radzieckim na czele, zjednoczony w niezłomnej woli zabezpieczenia naszych narodów przed groźbą nowej wojny.

Naród polski jest dumny, że Warszawa, nasza stolica, przez historyczny barbański traktat, nie tylko zniszczona, stała się miejscem, gdzie rozdzielił się układ o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej, wykukający nowe formy współpracy różnych i wolnych narodów...”.

Proszę Was bardzo, Szanowni Delegaci, abyście zechcieli przekazać od narodów polskiego najserdeczniejsze życzenia dla bratnich nam narodów. Konferencję ogłaszam za zamkniętą.

Redaguje kolegium. Redaktor naczelny przysyła codziennie w godz. 12-14, sekretarz odpowiedzialny w godz. 10-12. Telefony: centrala telef. 293-00 (razem ze wszystkimi dzialami); redaktor nac. 216-14, zastepca red. nac. 216-22, sekretarz odpowiedzialny 216-20, dzial ogloszen 216-21, dzial ogloszen 216-22, dzial ogloszen 216-23, dzial ogloszen 216-24, dzial ogloszen 216-25, dzial ogloszen 216-26, dzial ogloszen 216-27, dzial ogloszen 216-28, dzial ogloszen 216-29, dzial ogloszen 216-30, dzial ogloszen 216-31, dzial ogloszen 216-32, dzial ogloszen 216-33, dzial ogloszen 216-34, dzial ogloszen 216-35, dzial ogloszen 216-36, dzial ogloszen 216-37, dzial ogloszen 216-38, dzial ogloszen 216-39, dzial ogloszen 216-40, dzial ogloszen 216-41, dzial ogloszen 216-42, dzial ogloszen 216-43, dzial ogloszen 216-44, dzial ogloszen 216-45, dzial ogloszen 216-46, dzial ogloszen 216-47, dzial ogloszen 216-48, dzial ogloszen 216-49, dzial ogloszen 216-50, dzial ogloszen 216-51, dzial ogloszen 216-52, dzial ogloszen 216-53, dzial ogloszen 216-54, dzial ogloszen 216-55, dzial ogloszen 216-56, dzial ogloszen 216-57, dzial ogloszen 216-58, dzial ogloszen 216-59, dzial ogloszen 216-60, dzial ogloszen 216-61, dzial ogloszen 216-62, dzial ogloszen 216-63, dzial ogloszen 216-64, dzial ogloszen 216-65, dzial ogloszen 216-66, dzial ogloszen 216-67, dzial ogloszen 216-68, dzial ogloszen 216-69, dzial ogloszen 216-70, dzial ogloszen 216-71, dzial ogloszen 216-72, dzial ogloszen 216-73, dzial ogloszen 216-74, dzial ogloszen 216-75, dzial ogloszen 216-76, dzial ogloszen 216-77, dzial ogloszen 216-78, dzial ogloszen 216-79, dzial ogloszen 216-80, dzial ogloszen 216-81, dzial ogloszen 216-82, dzial ogloszen 216-83, dzial ogloszen 216-84, dzial ogloszen 216-85, dzial ogloszen 216-86, dzial ogloszen 216-87, dzial ogloszen 216-88, dzial ogloszen 216-89, dzial ogloszen 216-90, dzial ogloszen 216-91, dzial ogloszen 216-92, dzial ogloszen 216-93, dzial ogloszen 216-94, dzial ogloszen 216-95, dzial ogloszen 216-96, dzial ogloszen 216-97, dzial ogloszen 216-98, dzial ogloszen 216-99, dzial ogloszen 216-100.